

Nr 30.

Av herr **von Heland m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av vedproduktionen.*

Vedfrågans läge har i många hänseenden ingett bekymmer och kräver alltfört statsmakternas fulla uppmärksamhet.

I proposition nr 72 föreslås vissa ändringar i riktlinjerna för regleringen av vedproduktionen, ävensom i fråga om dispositionen av förslagsanslagen till omkostnader i samband med inköp och inlösen av ved.

Till icke oväsentlig del tillmötesgås härvid önskemål, framförda av Sveriges skogsägarföreningars riksförbund i skrivelse till regeringen av den 9 oktober 1940. Dock har riksförbundets hemställan om sådana justeringar i fråga om de statliga garantiprisen på ved, att dessa avvägas med aktgivande på de ökade avverkningskostnaderna så att den frivilliga vedproduktionen icke äventyras, i propositionen icke upptagits.

Riksförbundets framställning har, icke minst ur norrlandssynpunkt men även med hänsyn till förhållandena i övriga landsändar, motiverats med de starkt ökade avverkningskostnaderna. Att arbetskostnaderna sprungit i höjden och att det på många håll är svårt att erhålla lämplig arbetskraft för vedavverkningar, är obestridligt. Skogskörslorna ha även fördyrats av de genom missväxten vållade stegrade foderpriserna, varvid priset för foderhavre ungefär fördubblats och en tredubbling inträtt i fråga om höpriset.

Det är med hänsyn härtill ofrånkomligt, att justeringar av vedpriserna vidtagas i en omfattning, som möjliggör anskaffandet av ved i tillräcklig utsträckning att tillgodose det stegrade behovet på vedbränsle. Stora kvantiteter ved ha redan producerats, men det på grund av tidsläget starkt ökade behovet blir givetvis efter hand, då tillgången på lämplig och välbelägen vedskog alltmera reduceras, svårare att tillgodose. Sådana synpunkter som de här anförda borde icke kunna vara främmande för våra ansvariga myndigheter, särskilt med tanke på de svårigheter, som vållades för vedfrågans lösning, därför att icke från början klara besked gävos angående möjligheterna för producenterna att erhålla tillräckliga priser för veden. Bränslekommissionen har även i yttrande över den av skogsägarföreningarnas riksförbund gjorda framställningen uttalat, att kommissionen med uppmärksamhet följer utvecklingen på arbetsmarknaden och förändringarna i fråga om avverkningskostnaderna. Kommissionen har vidare förklarat sig avse att, då förhållandena det påkalla, inkomma med förslag till ändrade bestämmelser i fråga om garantiprisernas avvägning.

Departementschefens ställningstagande till denna fråga anges i propositionens
Bihang till urtima riksdagens protokoll 1940. 3 saml. Nr 30.

sitionen helt kort med orden: »Riksförbundets hemställan om viss justering av garantipriserna föranleder icke för närvarande någon min åtgärd.»

Såsom ovan berörts borde erfarenheten ha gett nog så påtagliga lärdomar om nödvändigheten att *i tid* ge vedproducenterna besked om sådana priser, som verkligen kunna säkerställa tillgången på erforderliga vedkvantiteter. Innan snön lägger hinder i vägen för vedhuggningen måste därför de skäliga, och med hänsyn till önskvärdheten att få i gång arbetena i hela den för vår vedförsörjning nödvändiga omfattningen, oundgängliga justeringar av garantipriser och i konsekvens härmed även av de s. k. normalpriserna vidtagas. Därför synes det sålunda redan nu vara av förhållandena påkallat och till och med hög tid, att de ifrågasatta förhöjningarna av priserna snarast vidtagas i en omfattning som motsvarar produktionsfördyringarna. Förslagsvis synes härvid för de olika sortimenten en förhöjning av resp. priser med ungefär 2 kronor per kubikmeter ved böra övervägas.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen, under förutsättning av bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 72, måtte i samband med besvandet av denna proposition uttala sig för sådana skyndsamma justeringar av gällande garanti- och normalpriser på ved, som på grund av ökade kostnader för arbetskraft och foder äro motiverade och för vedproduktionens säkerställande nödvändiga.

Stockholm den 4 december 1940.

Erik von Heland.

A. R. Aronsson.

Joh. Friggeråker.

Allan Holstenson.

Per Andersson.

J. A. Andersson.

Arvid De Geer.